

τοῦ αὐτόθι Ναοῦ κελλίον του ἦτο ἀληθινόν προξενεῖον, μὴ ὑπάρχοντος ἄλλως τε τοιοῦτου ἐπισήμου. Καὶ εἰργάζετο νυχθημερόν καὶ ἀκαταπονήτως. Καὶ διετήρει πολυσχιδῆ ἀλληλογραφίαν διὰ πᾶσαν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν, διότι ὅλοι ἐξ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ Ρωσσίας πρὸς αὐτὸν καὶ μόνον ἀπηυθύνοντο. Αὐτὸς ἔρρηξε κραυγὴν διὰ τὴν ὑποκλοπτομένην μεγάλην περιουσίαν τοῦ Συναδινοῦ, τὴν εἰς τὸ Ἔθνος κληροδοτηθεῖσαν, ζητῶν νὰ τὴν διασώσῃ ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν ἀρπάγων καὶ ἀφυπνίζων τὴν μακαρίαν ἀφροντισίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρμοδίων. Τὸν Μάϊον τοῦ 1908 προεχειρίσθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην διορισθεὶς ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος ἐν Γευγελῇ τῶν Μοδεων τῆς Μακεδονίας, ὅπου ἀναμφιδόλως θὰ προασπίσῃ σθεναρῶς τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους κατὰ τὰς παρούσας κρίσιμους περιστάσεις.

ΜΥΡΟΛΟΓΙ

Στὴν σπαρακτικὴ μνήμη
τοῦ Τῶνη Δελλαγαρμάτη.

Εἴταν ἀστέρι λαμπερό, ποῦ ἀνέτειλεν ἐπάνω
Στὸν οὐρανὸ περὶ φανὸ κι' ἀχιδοστολισμένο . . .
Εἴταν ἀγέρι δροσερό, ποῦ χύθηκε μ' ἀγάπη
Σὲ κάμπους λουλουδόσπαρτους καὶ δάση φυλλωμένα . . .
Εἴταν λουλουδι ἐφιάχρωμο, ποῦ εὐδωδίαζεν ἀκέροιο
Τὸ περιβόλι τ' ὄμορφο καὶ χιλοζηλέμένο . . .
Εἴταν τραγοῦδι ἁρμονικόν, ποῦ βγήκε τοιτισμένο,
Ἀπὸ μιὰ λύρα θεϊκῆ, ἴσὸ θεϊκὸ δοξάρι . . .

Τώρα τ' **ἀστέρι** σβύστηκε σιὰ σκοτεινὰ βασίλεια,
Τώρα τ' **ἀγέρι** κόπηκε καὶ πάθηκε ἢ δροσοῦλα,
Μαράθηκε τ' ἀσύγκροτο κι' ἐφιάχρωμο **λουλουδι**,
Καὶ τὸ **τραγοῦδι** σώπασε καὶ χάθηκε ὁ ἀχὸς του!

Κλάψετε μάτια, κλάψετε τ' **ἀστέρι** τὸ σβυσμένο,
Ποῦ δὲν θὰ λάμψῃ ἀκόμα μιὰ στὸν κάμπο τὸν οὐράνιο!
Κλάψετε μάτια, κλάψετε τὸ σιγασμένο **ἀγέρι**,
Ποῦ δὲν θὰ πνεύσῃ ἀκόμα μιὰ στοὺς κάμπους καὶ σιὰ δάση!
Κλάψετε μάτια, κλάψετε τὸ ἐφιάχρωμο **λουλουδι**,
Ποῦ δὲν θὰ δείξῃ ἀκόμα μιὰ τὴν ἄρορητὴ του νιότη!
Κλάψετε μάτια, κλάψετε τ' ἁρμονικὸ **τραγοῦδι**,
Ποῦ δὲν θὰ ἠχήσῃ ἀκόμα μιὰ στὸν κόσμον τὸν οὐράνιο!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ